

STEFANIA WÓJCIK

ur. 1944; Siennica Nadolna

Tytuł fragmentu relacji	Janinka
Zakres terytorialny i czasowy	Siennica Nadolna; II wojna światowa
Słowa kluczowe	Siennica Nadolna, Michael, Stefania Wójcik, Żydzi, Holokaust, Światła w ciemności Sprawiedliwi wśród narodów Świata Wrona, Sadlak

Janinka

Wszyscy od razu wiedzieli, że to jest Żydówka, małe dziecko. Dziadek jej nie wygonił. Od razu jej dali inne imię- bo ona się nazywała Michael [zapis fonetyczny; prawdziwe imię- Michalina- red.], a od dzisiaj się nazywa Janinka, tak od dzisiaj się każdy będzie zwracał. Ona do dziś w listach podpisuje się Janinka, a przecież ona nie ma Janinka. Ją po prostu nazywali tak, żeby wszyscy myśleli, że to ktoś z rodziny. To była wojna, ale ludzie na wsi żyli normalnie. Nie to co w mieście. Wieś ta pozbawiana była trag edii, jak niektóre wsie przeszły. Także tam się normalnie żyło.

No i była u dziadka. Ale tam dużo ludzi przyjeżdżało. Dziadek miał karpie, stawy, dorosłych synów. Jakaś partyzantka, spotkania. To znów obcy z miasta przychodzili po karpie. I tak zaczęli się interesować, mówić: „Kto to jest? Żydówka, czy coś...” I wtedy dziadek powiedział, żeby szła do moich rodziców. Oni mieszkali w tej samej wsi, tylko o kilometr dalej. Tam już był spokój i ona była cały czas u nas.

Data i miejsce nagrania	2007-11-30, Chełm
Rozmawiał/a	Magdalena Kawa
Transkrypcja	Magdalena Kawa
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"